

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: SI-11Csp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2723200223
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Ivan
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2723200223.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudcom JUDr. Jaroslavom Ivanom v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Senica, so sídlom Štefánikova 718, Senica, IČO: 00 223 093, zastúpeného: JUDr. Miroslavom Mečířom, advokátom so sídlom J. Mudrocha 1356/27, Senica proti žalovanej: D. X., E.. XX.XX.XXXX, J. I. P.. E. XX, S., o zaplatenie 590,80 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 590,80 eura **z a s t a v u j e**.
- II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 7,41 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 44,90 eura **z a m i e t a**.
- IV. Žalobca **m á** nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 86,04 %.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.02.2023 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu istinu 590,80 eura, úrok z omeškania 7,41 eura a zmluvnú pokutu vo výške 44,90 eura, čo odôvodnil tým, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. X K. G., A.. E. XXXX, kde žalobca vykonáva správu na základe Zmluvy o výkone správy. Žalovanej vznikol v období od 1.8.2022 do 30.11.2022 nedoplatok za plnenia spojené s užívaním bytu vo výške 590,80 €.

2. Okresný súd Skalica vydal v predmetnej veci dňa 27.04.2023 pod č.k. 11Csp/12/2023-25 platobný rozkaz, ktorý sa žalovanej nepodarilo doručiť do vlastných rúk, a preto bol uznesením pod č.k. 11Csp/12/2023-43 zo dňa 21.9.2023 v zmysle § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušený.

3. Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.9.2023 zobral svoju žalobu čiastočne späť v časti istiny vo výške 590,80 eura, ktorú žalovaná uhradila dňa 3.7.2023. Zotrval na žalobe v časti nároku na úrok z omeškania v sume 7,41 € a zmluvnej pokuty 44,90 €, čo uviedol aj v písomnom podaní doručeným súdu dňa 1.12.2023 a 13.12.2023, v ktorom sa vyjadril i k spôsobu započítania úhrady žalovanej vo výške 1.200,-€ tak, že táto suma bola započítaná na úhradu medzičasom vyššieho nedoplatku žalovanej na plneniach, ktorý ku ňu 30.6.2023 predstavoval už sumu 1.349,82 €.

4. Žalovaná sa k žalobe ak i k ostatným vyjadreniam žalobcu (doručeným jej postupom podľa § 116 ods. 2 CSP) nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nepoprela (t.j. nespornými skutkovými tvrdeniami).

5. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Vzhľadom na to, že žalobca využil svoje dispozičné právo a podanú žalobu vzal čiastočne späť, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 590,80 eura zastavil (výrok I. rozsudku). Pretože bola žaloba čiastočne vzatá späť skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu, či pojednávanie vo veci samej a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu súd s poukazom na § 146 ods. 1 CSP nezisťoval.

9. Súd nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, pričom po vyvolaní veci zistil, že sa na pojednávanie dostavil zástupca žalobcu, nedostavila sa žalovaná. Súd rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovanej, nakoľko jej účasť na pojednávaní nepovažoval za nevyhnutnú a otvoril pojednávanie (§ 180 CSP). Zástupca žalobcu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovanej. Súdom bolo nato uvedené, že nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, aplikácia ustanovení o rozsudku pre zmeškanie je vylúčená.

10. Podľa § 299 ods. 1 CSP, ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

11. Súd následne určil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uviedol svoje predbežné právne posúdenie veci (§ 181 ods. 2 CSP).

12. Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o výkone správy, oznámením o zmenách, výpisom listu vlastníctva, predžalobnou upomienkou, výpočtom úroku z omeškania, analýzou platieb, dokladom o úhrade, rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/39/2020 zo dňa 29.9.2020 a zistil tento skutkový stav:

13. Žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu č. 3 v bytovom dome súp.č. XXXX na parc. č. XXXX, XXXX W. XXXX K. G.. Na základe zmluvy o výkone správy zo dňa 14.12.2007 vykonáva správu bytového domu, v ktorej sa nachádza byt žalovanej, žalobca, pričom predmetom zmluvy je komplexné zabezpečenie výkonu správy vyššie uvedeného bytového domu, za čo sa je žalovaná povinná hradiť v zmluve dohodnuté platby, a to jednak preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv, jednak úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru a poplatok za výkon správy. Za porušenie povinností a omeškanie s platením uvedených platieb bola v čl. VII bod 3 zmluvy dojednaná zmluvná pokuta vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania a úrok z omeškania v zmysle § 517 OZ /nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z./ Zmluva bola menená v júni 2010 v súvislosti so zmenami vykonanými zákonom č. 70/2010 Z.z. Za obdobie od 1.8.2022 do 30.11.2022 žalobca evidoval voči žalovanej nedoplatok vo výške 590,80 eura (čo žalovaná ani nepoprela). Obsahom Predžalobnej upomienky žalobcu zo dňa 23.1.2023 bola výzva žalovanej k zaplateniu sumy 643,11 eura (590,80 € - plnenia spojené s užívaním bytu, 7,41 € - úrok z omeškania a 44,90 € - zmluvná pokuta) s VS: XXXXXXXXXX. Z dokladu o úhrade zo dňa 7.7.2023 vyplýva, že bola vykonaná úhrada sumy 1.200,-€ v prospech žalobcu, s totožným VS: XXXXXXXXXX.

14. Z právoplatného rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/39/2020 zo dňa 29.9.2020 vyplýva, že tento potvrdil rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 7Csp/57/2019-43 zo dňa 10.3.2020, ktorým súd určil (§ 298 ods. 2 CSP), že (totožná) zmluvná podmienka obsiahnutá v Čl. VII bod 3 Zmluvy o výkone správy v znení: "Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" je pre neprijateľnosť neplatná. Z odôvodnenia

ďalej vyplýva, že súd predmetný (obdobný) spor posúdil ako spotrebiteľský spor, keď Zmluvu o výkone správy právne posúdil ako spotrebiteľku zmluvu.

15. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 8a ods. 1 prvá veta zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy.

18. Podľa § 10 ods. 1 prvá veta zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

19. Podľa § 10 ods. 6 prvá veta zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke.

20. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

21. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba (po jej čiastočnom späťvzatí v časti istiny vo výške 590,80 €) je dôvodná len sčasti. V konaní bolo preukázané, že strany sú viazané zmluvou o výkone správy, na základe ktorej žalobca do súčasnosti vykonáva správu bytového domu, v ktorom vlastní byt žalovaná. Nakoľko žalovaná v priebehu konania dlžnú istinu vo výške 590,80 € uhradila, aj v kontexte tejto platby súd potom zvyšný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 7,41 € vyhodnotil ako dôvodný, keďže žalovaná bola preukázateľne v omeškaní s platením jej dlhu, žalobca tento úrok z omeškania riadne vyčíslil, predmetné vyčíslenie bolo aj žalovanej doručené, no nenamietané. Uplatnené úroky z omeškania v sume 7,41 € (za obdobie od 1.8.2022 do 30.11.202) boli žalobcom uplatnené v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ako i 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., súd preto žalobe v tejto časti vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7,41 € tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

25. Za nedôvodnú považoval však súd žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 44,90 €, pričom pri rozhodovaní o zmluvnej pokute súd vychádzal z právoplatného

rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11CoCsp/39/2020 zo dňa 29.9.2020, ktorý určil (potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie), že totožná zmluvná podmienka obsiahnutá v Čl. VII bod 3 Zmluvy o výkone správy v znení: "Za porušenie povinností a omeškanie s platením preddavkov uvedených v bode 2 tohto článku si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle § 544 Občianskeho zákonníka" je pre neprijateľnosť neplatná. Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov". Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie ochrany práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednanja nemožno ani moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. S prihliadnutím na ustanovenie § 53a ods.1 Občianskeho zákonníka súd nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, resp. jej výšky, a to z dôvodu, že zmluvná pokuta je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele Európskej únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Na základe uvedených skutočností súd žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 44,90 eura z vyššie uvedených dôvodov zamietol (výrok III.).

26. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

27. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalobcovi priznal čiastočný nárok na náhradu trov konania voči žalovanej, pričom pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Žalobca je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, pričom k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa domáhal zaplatenia jednak istiny vo výške 590,80 €, v tejto časti súd konanie zastavil pre správanie žalovanej, ktorá teda procesne zavinila, a teda žalobcovi prináleží právo na náhradu trov konania v tejto časti sporu. V časti zaplatenia sumy 7,41 € bol žalobca úspešný. Neúspech žalobcu bol len v časti sumy 44,90 € (výrok III.). Na základe uvedeného potom neúspech žalobcu predstavuje 6,98 %, t.j. 44,90 € zo sumy 643,11 € (ako súčet 590,80 € + 7,41 € + 44,90 €), úspech žalobcu, resp. právo na náhradu trov konania mu patrí potom v rozsahu 93,02 % (100 % - 6,98 %). Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 86,04 % (93,02 % - 6,98 %), keď od úspechu žalobcu bolo potrebné odrátať úspech žalovanej. Súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol len o nároku na náhradu trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Z každého podania musí byť zrejmé, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané; ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).